

Formanden: Jeg erindrer om min tidligere Henstilling med Hensyn til Brug af Citater.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Jensen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller formener, at naar vi i Fagforeningerne bevilger Midler til det socialdemokratiske Parti, skulde det være i Modstrid med Medlemmernes Interesser. Jeg vil gerne til den Betragtning sige, at vi fra Fagforeningerne slet ikke er ukendt med den Anskuelse, at det kan være imod Medlemmernes Interesse, at der foretages dette eller hint. Vi har gennem Aarene efterhaanden faaet overbevist Arbejderne om det rigtige i det, der er udtrykt i de enkelte Fagforbunds Formaal, og det kan ingenlunde siges, at det i Formaalparagraffen i Forbundenes almindelige Love ikke er klart og kraftigt udtrykt, hvad det er, Fagforeningerne i dette Land vil. Derfor kan det altsaa ikke være imod Fagforeningernes Formaal og ej heller imod det enkelte Medlems Interesser, selv om han af Vildfarelse tilhører Det konservative Folkeparti.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om, at det var ikke rigtigt, naar Fædrene Synder skulde nedarves paa Børnene. Nej, ikke i Almindelighed, medmindre Børnene er lige saa syndefulde som Fædrene, for saa er det fuldt berettiget. Jeg kan ikke se rettere, end at Stillingen over for Arbejderklassen til en vis Grad er som før; nu er der kun den Forskel, at man ikke mere tør indlade sig paa at prøve at sulte organiserede Arbejdere, altsaa Fagforeningsmedlemmer, ud ved at drive dem fra Sted til Sted, fordi de ikke kan faa Beskæftigelse. Dengang blev de boykottet, det husker jeg ganske tydeligt. Enhver, som stillede sig som Arbejdernes Tillidsmand, kunde ikke faa Beskæftigelse i de paagældende Byer, det var ugørligt, det var syndefuldt. Nu kan man ikke bære sig ad paa den Maade, Arbejderklassen har vokset sig for stærk i Sammenslutning og Endrægtighed, men under alle Omstændigheder kender vi af Erfaring, hvorledes Kærligheden er fra den Side, naar det drejer sig om Arbejdernes vitale Interesser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen interesserer mig unægtelig noget mere end det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, og derfor vil jeg holde mig alene til det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen og de Bemærkninger, han gjorde. Og jeg vil da gerne sige, at denne Debat synes mig at være af Interesse af den Grund, at det, man kan fastslaa af Debatten, er, at vi altsaa alle er meget enige om, at man maa være Medlem af sin Fagforening — naturligvis ikke ved Tvang, men saadan er nu engang Samfundet —, og at enhver politisk Anskuelse skal man have Lov til at have, selv om man er Medlem af en Fagforening. Det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen kan mene, at man kan være vildfarende, det kommer ikke Sagen ved, jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem maa forstaas paa den Maade, at enhver politisk Anskuelse maa man have, selv om man er Medlem af sin Fagforening. Det ærede Medlem nikker, saa slaar vi det fast. Og derefter maa man naturligvis sige, at saa maa det ogsaa være saaledes, at ethvert Fagforeningsmedlem, hvis han har en anderledes Anskuelse end en socialistisk, som, det maa jo enhver erkende, i Dag er den herskende inden for Fagforeningerne, naturligvis maa have Lov at propagandere alt hvad han vil for den, arbejde alt hvad han vil for den. Lad os saa ogsaa slaa dette fast. Og det kan i Forhold til den Diskussion, der har været, ikke være formaalsløst at gøre det. Saa kommer Spørgsmaalet videre, nemlig at Flertallet forbeholder sig med Hensyn til alles Midler at skønne over, hvad der er i Medlemmernes Interesse. Jeg kunde tænke mig, at de konservative Medlemmer af Fagforeningerne vilde skønne som saa, at det var meget bedre at give Pengene til Det konservative Folkeparti — og det var jeg enig med dem i —, og at det fremmede Beskæftigelsen og de virkelige Interesser meget bedre, naturligvis, og jeg kunde tænke mig, det ærede Medlem Hr. Krag vilde sige, at Venstre havde bedre af dem. Ja, naturligvis, jeg kan se, det ærede Medlem nikker. Og deraf følger jo ganske tydeligt og klart, at det er noget, som Fagforeningslederne eller Flertallet ikke skal skønne over. Hvis man vil give Penge til politiske Formaal, maa man give dem lige saa frit, man vil, men man maa ikke give det, der er Organisationens, der er selve